

PAVEL·LÓ ALEMANY

FITXA TÈCNICA:

Títol: Pavelló Alemany

Autor: Ludwig Mies Van der Rohe

Cronologia: 1929

Tipologia: pavelló d'exposició

Materials: marbres de color, travertí, vidre, ònix daurat i acer

Estil: Funcionalista

Localització: Parc de Montjuïc (Barcelona)

CONTEXT HISTÒRIC:

- El començament del S.XX va quedar marcat per la crisi de la Primera Guerra Mundial (1914-1918).
- Nou paper de la dona a la societat.
- Caiguda dels imperis (Rússia, Alemanya, Àustria-Hongria) i remodelació de les fronteres europees que s'havien mantingut gairebé inalterables des del Congrés de Viena.
- Arribada de les idees marxistes al poder per primera vegada (Revolució Russa, 1917)
- Els Estats Units: Potència políticomilitar.

BIOGRAFIA:

Arquitecte i dissenyador, Mies van der Rohe va treballar, abans de la Primera Guerra Mundial, als despatxos de Bruno Paul i Peter BEHRENS. Després del conflicte es va adherir amb entusiasme al moviment expressionista, va dissenyar els seus primers gratacels i va establir les bases de l'arquitectura moderna. 1930-1933 va ser director de la Bauhaus a Dessau, després va anar a Berlín i després a Chicago, on va compaginar la seva funció docent amb la construcció de Gratacels importants a Chicago i Nova York.

DESCRIPCIÓ FORMAL:

S'aixeca sobre un podi travertí, al qual s'accedeix per una petita escala de vuit graons tangencial al pla, que també permet l'accés a una piscina de planta rectangular situada a la part esquerra de la plataforma.

Darrera d'aquest estany artificial hi ha la zona de serveis, integrats al conjunt mitjançant un mur de travertí recorregut en part per un banc del mateix material, que s'uneix a la coberta de la construcció principal. Aquesta totalment plana i horitzontal, s'estén en voladís i deixa al descobert el cantó contrari, on s'ubica un petit pati rectangular tancat (on hi ha l'escultura femenina de bronza de Georg Kolle).

La major part de la superfície mural que limita l'edifici principal és vidrada, et que permet una bona interrelació entre interior i exterior. Aquesta entrada de llum tan generosa permet crear una sensació d'espai més gran, que l'arquitecta reforça per mitjà del reflex del mateix edifici a l'aigua de les dues piscines.

Els nous avenços tecnològics i materials permeten que la coberta de l'edifici se sostingui només damunt de vuit pilars metàl·lics i així allibera els murs de la funció habitual de càrrega. L'arquitecta aconsegueix així que les parets il·lusòries de marbres de colors i vidre transparent de l'interior creïn la percepció d'un recinte obert i polivalent.

Mobiliari: la popular Cadira Barcelona, una catifa negra i una cortina vermella que al costat del mur central d'ònix daurat, representen la bandera alemanya.

ENTORN I INTEGRACIÓ URBANÍSTICA

L'obra està dins del recinte firal que es va construir amb motiu de l'exposició internacional a la falda de la muntanya de Montjuïc, Barcelona. El seu emplaçament, apartat de l'eix principal de l'exposició, va ser elegit per l'arquitecta, per evitar de trencar visualment la proposta historicista i eclèctica dels grans palaus oficials que es van construir per a l'exposició.

FUNCIÓ, CONTINGUT I SIGNIFICAT

Concebut per ser la seu de la representació d'Alemanya a l'exposició Internacional celebrada a Barcelona l'any 1929, la seva funció principal era d'acollir la recepció oficial dispensada al rei Alfons XIII per les autoritats alemanyes. Acabada l'exposició, el Pavelló va ser desmuntat. Entre el 1983 i el 1986, a petició d'alguns arquitectes importants de la ciutat, es va reconstruir fidelment a l'emplaçament original.

MODELS I INFLUÈNCIES:

Model-> va seguir els principis de l'arquitectura funcionalista iniciada a l'escola de Chicago per Louis Sullivan a la darrera del S.XIX.

Influència -> Walter Gropius, LE CORBUSIER